

derfor ikke se, hvorledes det er muligt at foretage „en Regulering af Præsteembederne gennem Fordelingen af Vederlaget for det der afløste Højtidsoffer“. Jeg tror ikke, at der for Præsterne derude bliver noget at vente sig af denne Bestemmelse i § 2.

Til disse Bemærkninger skal jeg, som kun udtaler mig, fordi den Kollega, der ellers vilde have talt, i Dag er forhindret, indskrænke mig, idet jeg for øvrigt slutter mig til den Tak, der fra anden Side er bragt Ministeren for, at han har fremsat dette Lovforslag saa hurtigt og delvis i en saa god Skikkelse, som man maa sige, det her foreligger i, og jeg skal forene mig med andre Medlemmer i at udtale Haabet om, at det maa lykkes meget hurtigt at faa Lovforslaget gennemført — med meget hurtigt mener jeg naturligvis inden denne Samlings Slutning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra de forskellige Sider. Det lover jo godt for Lovforslagets Gang i dette Ting, og jeg haaber, at det maa love godt for Lovforslagets Gang gennem hele Rigsdagen. Da jeg antager, at der bliver nedsat et Udvalg om Sagen, skal jeg i mine Bemærkninger begrænse mig til ganske kort at svare paa de Spørgsmaal, der er rettet til mig.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) spurgte, om Indløsningssummen fremdeles skal udbetales af Præsten, og rettede egentlig Spørgsmaalet til, om de 40 Kr., som er Renten af de 1,000 Kr., fremdeles skal afholdes af Præsten eller af Lønningsfonden. Jeg kan svare, at Beregningen er foretaget under den Forudsætning, at de 40 Kr. skal afholdes af Lønningsfonden. — Naar Talen er om at betale Skat af Præsteboligerne, tilsigter Lovforslaget den Ordning, at Præsten skal betale Skat af sin Bolig, men ikke af andre Bygninger, der maatte høre til Præstegaarden. Dette er i Overensstemmelse med, hvad der finder Sted for andre Embedsboligers Vedkommende. — Det ærede Medlem fra Vinderup spurgte ogsaa om, hvad der skal ske, hvis der indtræffer uforudsete Forhold, som berører Præsten økonomisk stærkt, hvis han selv driver Avlingen. Jeg maa dertil sige, at jeg finder, at naar Præsten skal have en Del af sine Indtægter af Avlingen, maa han staa Last og Brast med alle andre Borgere i Landet, der har med noget saadant at gøre, og sker der noget uforudset, som andre Folk paa Præstens Egn faar Hjælp til af det offent-

lige, vil Præsten ogsaa faa det, men jeg ser ikke, at Præsten har nogen særlig Adkomst til at faa en særlig Hjælp i saa Henseende. — De Legater, der er knyttede til et Sogn, regnes selvfølgelig ikke med i Lønningsmassen, hvis Bestemmelserne for disse Legater er saadanne, at de sikkert og tydeligt er knyttet til dette bestemte Embede.

Der har fra forskellige Talere været rørt ved Spørgsmaalet om Fordelingen af Embederne. Det ærede Medlem fra Stubbe-købing (Keiser-Nielsen) mente, at det var en ren Tilfældighed, naar der i Anmærkningerne var nævnt et Eksempel paa en bestemt Fordeling. Det er det dog ikke, om end jeg maa indrømme, at der kan tænkes mange Fordelinger, men den, som findes i Anmærkningerne til Lovforslaget, er fremkommet paa følgende Maade. Man har først bestemt Tallet af de første, anden og tredje Klasses Embeder, der vil blive i de forskellige Stifter, saaledes som Lønningsforholdene nu er. Dernæst har man fordelt ligeligt i alle Stifter en Trediedel første Klasses Embeder, en Trediedel anden Klasses- og en Trediedel tredje Klasses Embeder. Man har altsaa først taget Hensyn til de Indtægter, der er forbundet med Embederne, og dernæst har man taget Hensyn til Antallet af Embeder i Stifterne, og saa har man taget Middeltallet deraf. Maa jeg nævne som Eksempel, at hvis man tager Hensyn til Indtægterne, skal Sjællands Stift have 135 første Klasses Embeder; der er i Sjællands Stift 269 Embeder, og fordeler man en Trediedel i hver Klasse, skulde det være $89\frac{2}{3}$; hvis man saa tager Middeltallet af 135 og $89\frac{2}{3}$, kommer man til det Tal, der er nævnt i Anmærkningerne, nemlig 112 første Klasses Embeder. Det er jo en Udjævning af mekanisk Art, men det vil alle disse Udjævninger være. Man kan altsaa sige, at der er taget et ligeligt Hensyn til, at den økonomiske Tilstand skulde gøre sig gældende, og at Fordelingen med en Trediedel af Embederne i hver Klasse ogsaa skulde ske Fyldest.

Jeg vil, da jeg nu nævner denne Klassificering af Embederne, med det samme berøre det Forhold, som er omtalt af forskellige af de ærede Talere, at Embedet kan stige og falde i Klasserne. Naar et første Klasses Embede bliver ledigt, og der skal være frit Valg mellem samtlige Ansøgere, vil aabenbart alle finde det rimeligt, at hvis der vælges en ung Mand blandt Ansøgerne, skal Embedet ikke længere lønnes som et 1ste Klasses Embede. Men saa bliver Spørgsmaalet blot, om dette Embede,